

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde yıllardır süren yanlış tarım uygulamaları nedeniyle gıda ürünlerinde dışa bağımlılık her geçen gün artış göstermektedir. Bütün milletler gıda ürünleriyle ilgili çeşitli programlar ile yerli üretimlerini artırmaya ve geliştirmeye dair çalışmalar başlatmaktadır.

Ülkemizde ise çiftçilerimiz ve üreticilerimiz ekonomik krizin etkisiyle birlikte borç batağına sürüklenmiştir. Tarımdaki girdi maliyetlerinin de artması üretimin azalmasına sebep olmuştur. Bu durumda gıda üretiminin azalması, gıdaya erişimi zorlaştırırken, açlık tehlikesini de beraberinde getirmektedir. Gıda krizinin olumsuz etkilerini önleyerek, tarım ve hayvancılıktaki üretimi artırmak, gıda krizine karşı acilen tedbirlerin alınması amacıyla Anayasanın 98. Maddesi, TBMM İç Tüzüğü'nün 104 ve 105. Maddelerine göre Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz. 10.02.2026

ASKIN GENÇ
KAYSERİ MV.

Melih Meriç
Gaziantep MV

Ömer Fethi GÜRER
Niğde Milletvekili

Mehmet Fıratlıoğlu
Hatay MV

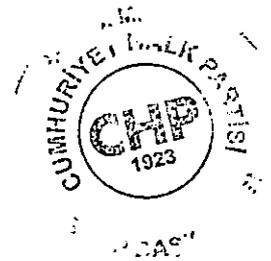
Özgen CEYLAN
Eskişehir MV

Yunus Emre
157 MV
Yüzümlü

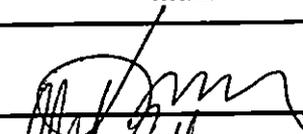
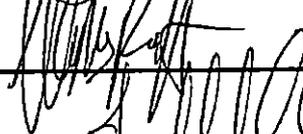
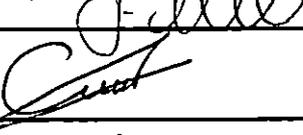
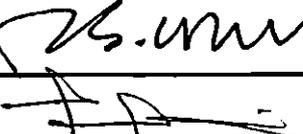
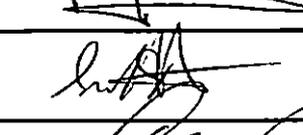
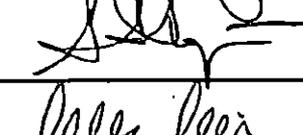
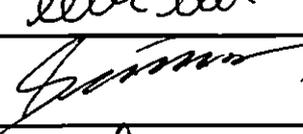
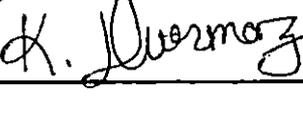
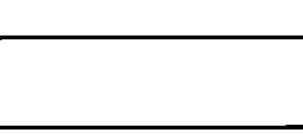
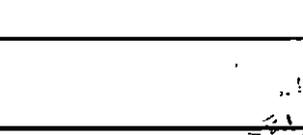
Vedat Gündoğdu
Kırklareli MV

Ayhan Yaman
Antalya MV

Aykut KAYA
Antalya MV

16.7.4. Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
1 Seyit Toran	Ordu	
2 Mahir POÇAT	İzmir	
3 Servet Mullaoglu	Hatay	
4 Cem AUSAAR	Tekirdağ	
5 M. Salih Uzun	İzmir	
6 İsmail Tazekin ÖZAR	İstanbul	
7 Seret ALPACI	Denizli Mu.	
8 Suat ÜZCİOĞLU	İstanbul Mu	
9 Ali Fouz KASAP	Konya mu	
10 Ayşık Benkeçin	Bartın	
11 Sedat Kaya Özer	İzmir Mu.	
12 Deniz Demir	Ankara mu.	
13 Tahir ÖZCAN	Düzce	
14 Kadim DURMAZ	Tokat mu.	
15		
16		
17		
18		
19		
20		

SAĞLIK BAKANLIĞI

1923

GEREKÇE

Gıda krizi dünyadaki tüm ülkelerin ana gündemi haline gelmiştir. Hammadde fiyatlarının yükselmesi, tedarik zincirlerinin kırılması, gıda üretimi ve gıdaya erişimi zorlaştırmıştır. Bütün ülkeler gıda ürünleriyle ilgili çeşitli programlar ile yerli üretimi artırmaya ve geliştirmeye dair çalışmalar başlatmıştır. Ülkemizde ise gıdada dışa bağımlılık artış göstermektedir.

Türkiye gıda kriziyle karşı karşıyadır. Girdi maliyetlerin artması sonunda üretim azalmıştır. Çiftçilere yeterli desteğin sağlanmaması köyden kente göçleri artmıştır. Bu durum kentlerde işsizliğin katlanarak artmasına neden olmuştur. Birleşmiş Milletler raporuna göre, dünya nüfusunun 2050’de 9,6 milyara ulaşması beklenmektedir. Türkiye’ye ilişkin nüfus beklentisi ise yaklaşık 95 milyon olarak öngörülmektedir. 2050 yılında dünya nüfusunun yüzde 70’inden fazlasının kentsel alanlarda yaşayacağı beklenmektedir.

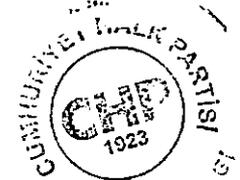
1966’da kabul edilen Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi’nde şu ifadeler yer alıyor: “Cinsiyeti ve yaşı ne olursa olsun, her insanın her zaman sürekli, yeterli, güvenli ve kültürel tercihine uygun gıdaya veya gıda üretmek için gerekli araçlara ulaşma hakkı vardır. İnsanlar gıda ihtiyaçlarını kendi kontrollerinin dışında, engelli, yaşlılık, ekonomik yetersizlikler, hastalık, felaket ya da ayrımcılık gibi durumlarda karşılayamadıkları zaman gıda ihtiyaçları devlet tarafından karşılanmalıdır.”

Ülkemizde ise iktidar, tarımın serbest piyasa koşullarına terk edilemeyecek kadar stratejik bir sektör olduğu unutmamıştır. Ülkemizde yıllardır süren yanlış tarım uygulamalarıyla çiftçilerimizi, üreticilerimizi ve tüketicilerimizi korumaktan uzaklaşmıştır. Tarımdaki özelleşmeler nedeniyle ithalat yolunun önü iyice açılmıştır. İktidar, kendi çiftçimizi ve üreticimizi desteklemek ve korumak yerine ithalatı destekleme yolunu seçmiştir. Çiftçilerimiz ve üreticilerimiz ekonomik krizin etkisiyle birlikte borç batağına sürüklenmiş ve üretim yapamaz hale gelmiştir. Bununla birlikte yerel üretime katkı sağlayan küçük çiftçilik (aile işletmesi, aile çiftçiliği) üretim yapamaz duruma getirmiştir.

Türkiye, tarım açısından yeterli toprak büyüklüğüne ve verimliliğine sahiptir. Ülkemizin yeniden kendi kendine yeten tarım ülkesi haline gelmesi için gıda üretim seferberliği başlatılmalı ve gıda krizine karşı acil önlemler alınması gerekmektedir.

Özellikle tarımsal girdi fiyatlarında indirim yapılmalıdır. Bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak için çeşitli muafiyetler sağlanmalıdır. Çiftçi ve hayvancılıkla uğraşanlar ekonomik olarak koruma altına alınmalıdır. Gençlerin köylere dönüşü ve üretim yapabilmesi için özendirme, teşvikler ve imkanlar sağlanmalıdır. Yine tarımsal üretimde yerel anlamda üretime ciddi destekler sağlayan, geleneksel üretim girdilerini kullanan, sağlıklı beslenmenin temel unsuru küçük çiftçilik de desteklenmelidir.

Meraları ve tarım arazilerini imara açma anlayışından vazgeçilmelidir. Meralar ve tarım arazileri acilen korunma altına alınmalıdır. Biyoçeşitliliğe ve yerel tohumlara da sahip çıkacak uygulamalar yapılmalıdır. Su kaynakları yönetimini daha verimli hale getirecek düzenlemeler yapılmalıdır. Ülkemizi ithalat yolundan kurtarıp, tekrar kendi kendine yeten ülke haline getirmeye yönelik tarım politikaları hayata geçirilmelidir.

Gıda krizine karşı alınacak bu önlemler, sürdürülebilir doğru tarım politikaları ile mümkündür. Toplumun gıda krizi yaşamaması, dengeli beslenmesi için gereken tarımsal ve hayvansal gıda üretilmelidir. Gelişmiş ülkelerde olduğu gibi üretilen bu ürünler uygun fiyatlar ile topluma yansıtılmalıdır.

Gerekçemizde bahsettiğimiz gibi gıda krizinin olumsuz etkilerini önleyerek, tarım ve hayvancılıktaki üretimi artırmak, gıda krizine karşı acilen tedbirlerin alınması amacıyla Anayasanın 98. Maddesi, TBMM İç Tüzüğü'nün 104 ve 105. Maddelerine göre Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz.

